ประเพณีรับบัว ตำนานแห่งสายน้ำของชาวบางพลี

ประวัติหลวงพ่อโตและประเพณีรับบัว

ถ้าจะกล่าวถึงสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่สุดแห่งวัดบางพลีใหญ่ใน พระ-อารามหลวง หลายคนจะต้องกล่าวถึง ***"หลวงพ่อโต"*** พระพุทธรูปวารีปาฏิหาริย์ (ลอยมาทางน้ำ) เป็นที่พึ่งทางใจของชาวบางพลีมานานแสนนาน จนกระทั่งมาถึงตำนาน***ประเพณีรับบัว ๑ เดียวในโลก*** ประเพณีรับบัวที่สาธุชนร่วมสืบสาน เป็นตำนานแห่งสายน้ำของชาวบางพลี ณ วัดบางพลีใหญ่ใน พระอารามหลวง ต.บางพลีใหญ่ อ.บางพลี จ.สมุทรปราการ ที่พระเดชพระคุณ***พระโสภณพัฒนากร เจ้าอาวาสฯ*** พร้อมคณะกรรมการวัด และทางอำเภอบางพลีได้ร่วมสืบสานประเพณีโบราณ เพื่อเทิดทูนบารมี ***"หลวงพ่อโต" พระศักดิ์สิทธิ์ ของชาวบางพลี***

ประวัติประเพณีรับบัว...ย้อนรอยวิถีชีวิตชาวบางพลี ร่วมสืบสานประเพณีรับบัว ***"ประเพณีรับบัว เปรียบเสมือนสายใยแห่งความกลมเกลียว อันเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน เสมอเพื่อนเสมือนญาติระหว่างชาวไทย ชาวลาว และชาวรามัญ ที่พำนักอยู่อย่างร่มเย็นเป็นสุขภายใต้ร่มบารมีอันศักดิ์สิทธิ์ ของหลวงพ่อโต ณ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ หล่อหลอมจิตวิญญาณและมิตรไมตรีเข้าไว้ด้วยกันอย่างแน่นแฟ้น เป็นมิ่งมงคลแห่งชีวิตสืบต่อมาช้านาน"*** ก่อกำเนิดสายน้ำแห่งชีวี สู่ประเพณีรับบัวในครั้งอดีต ณ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ มีชาวบ้านจำนวนหนึ่ง ตั้งถิ่นฐานพำนักอาศัยอยู่โดยแบ่งเป็นชาวไทย ชาวลาว และชาวรามัญ ซึ่งประกอบสัมมาอาชีพแตกต่างกันออกไป ครั้งหนึ่งได้ร่วมปรึกษาหารือและมีความเห็นพ้องต้องกันว่าจะร่วมมือ ร่วมใจกันพัฒนาพื้นที่รกร้าง เต็มไปด้วยป่ารกชัฏนี้ เพื่อใช้ประโยชน์ในการทำเกษตรกรรม กล่าวคือในขณะนั้นพื้นที่ส่วนใหญ่ของลำคลอง ล้วนรายรอบไปด้วย พงอ้อ กอแขม และวัชพืชนานาพันธุ์ อีกทั้งยังมีบรรดาสัตว์อันตรายในละแวกใกล้เคียงอีกด้วย ส่วนทางทิศใต้นั้นมีป่าแสมล้อมรอบ น้ำมีสภาพเป็นน้ำเค็ม และส่วนทางทิศเหนือประกอบด้วยบึงใหญ่ที่มีบัวหลวงงอกงามหนาแน่นอยู่ทั่วบริเวณ ชาวไทย ชาวลาว และชาวรามัญจึงลงแรงร่วมใจ พัฒนาผืนดินบริเวณนั้นอย่างแข็งขันเรื่อยมาจนกระทั่งมาบรรจบกับทางสามแยก คือ ทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ทิศเหนือ และทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ที่ประกอบด้วย ปากน้ำลำคลอง ๓ สาย คือ คลองสลุด คลองชวดลากข้าว และคลองลาดกระบัง ทั้ง ๓ ฝ่าย จึงกระทำการตกลงและมีความเห็นว่าจะแยกย้ายกันไปประกอบอาชีพตามลำคลองทั้ง ๓ สายนี้ ด้วย-ประสงค์จะทดลองเพื่อได้รู้ถึงภูมิประเทศทั้งหมดว่า ที่ใด ทิศทางใดจะเหมาะสมสำหรับการประกอบอาชีพ ทั้งด้านการค้าขาย

สองฝากฝั่งชลธารงามพร้อมสรรพ
หลวงพ่อโตตั้งสง่ากลางท้องนที
ครั้นศุภฤกษ์เบิกฟ้าธาราสงบ
เมฆฝนครึ้มอึมครึมทั่วในบัดดล
ปาฏิหาริย์แห่งศรัทธาได้ปรากฏ
พลันนภากาศสาดแสงดั่งแรงธรรมา

ประเพณีรับบัวประเสริฐศรี
ปลื้มเปรมปรีดิ์คลื่นศรัทธามหาชน
พลันประสบอัศจรรย์ทั่วแห่งหน
ดุจน้ำมนต์หลั่งชโลมทั่วทุ่งคุ้งธารา
ก้มประณตประนมกรค้อมเกศา
ดุจฤทธาบารมีหลวงพ่อโต

หลวงพ่อโตองค์เนื้อนิ่มที่ศักดิ์สิทธิ์ อิทธิฤทธิ์สร้างศรัทธาพระทรงศรี
สาธุชนแซ่ซ้องฉลองบารมี ด้วยฤทธีเสกสรรปันดาลดล

เมื่อถึงวันขึ้น ๑๔ ค่ำ เดือน ๑๑
ขอให้ชาวไทยทั้งหลายช่วยกัน
รวบรวมเก็บเอาดอกบัวหลวง
ไปไว้ ณ วัดหลวงพ่อโต
(วัดบางพลีใหญ่ใน)

"ประเพณีรับบัว" ประเพณีอันดีงาม ที่สืบทอดต่อเนื่องกันมาอย่างช้านาน

กำหนดการ *งานประเพณีรับบัว ๙ วัน ๙ คืน*

๒๘ ก.ย. ๕๗	เวลา ๑๓.๐๐ น.	ประมูลร้านค้าของหนัก (ชิงช้า ม้าหมุน)
๑ ต.ค. ๕๗	เวลา ๐๙.๐๐ น.	ประมูลร้านค้าของเบา (เสื้อผ้า ของเล่น ของกิน) / เริ่มเข้างานประเพณีรับบัว
๔ ต.ค. ๕๗	เวลา ๑๐.๓๙ น.	พิธีเปิดงานประเพณีรับบัว(ราชาแห่งฤกษ์)
๕ ต.ค. ๕๗	เวลา ๐๘.๐๐ น.	ขบวนแห่หลวงพ่อโตทางรถ
๖ ต.ค. ๕๗	เวลา ๐๘.๐๐ น.	ขบวนแห่หลวงพ่อโตทางเรือ
	เวลา ๐๙.๓๐ น.	การแข่งขันเรือพาย ชิงถ้วยพระราชทาน
๗ ต.ค. ๕๗	เวลา ๐๗.๐๐ น.	พิธีโยนบัว สักการะองค์หลวงพ่อโต ชมประกวดขบวนเรือสวยงาม

งานประเพณีรับบัวมีจนถึงวันที่ ๙ ต.ค. ๕๗

(งดการขายสุรา ของมึนเมา การพนัน การพนันประเภทสองทุกชนิด ตามกฎมหาเถรสมาคม)

"ประเพณีรับบัว"
เปรียบเสมือนสายใย
แห่งความกลมเกลียว
อันเป็นน้ำหนึ่ง
ใจเดียวกัน
เสมอเพื่อน
เสมือนญาติ

ชมมหรสพ ฟรี ตลอดงาน เลือกซื้อสินค้าจากร้านค้ามากมาย

และเกษตรกรรมมากกว่ากัน จึงแยกย้ายกันไปดังนี้ ชาวไทยไปตามคลองชวดลากข้าว ชาวลาวไปตามคลองสลุด และสุดท้ายชาวรามัญไปตามคลองลาดกระบังจนกระทั่งระยะเวลา ๒-๓ ปีถัดมา ชาวรามัญที่แยกไปประกอบอาชีพ ณ คลองลาดกระบังเริ่มมีรายได้และผลผลิตที่ตกต่ำ เนื่องจากประสบปัญหาจากศัตรูพืช จำพวกนกและหนูชุกชุม เข้ามาทำลายพืชสวนไร่นา บังเกิดความเสียหายเป็นอันมาก จึงตัดสินใจที่จะอพยพโยกย้ายกลับสู่ถิ่นฐานเดิม คือฝั่งบ้านปากลัดอำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ มีกำหนดการเดินทาง***ในช่วงย่ำรุ่งของวันขึ้น ๑๔ ค่ำ เดือน ๑๑ พร้อมกับได้ชักชวนกันเก็บดอกบัวหลวงในบึงบริเวณใกล้เคียงเป็นจำนวนมากมายเพื่อเตรียมนำไปบูชาพระคาถาพัน ณ จุดหมายปลายทาง พร้อมกับได้บอกความปรารถนาต่อชาวไทยที่ใกล้ชิดสนิทสนมกันเป็นอย่างดีว่า เมื่อถึงวันขึ้น ๑๔ ค่ำ เดือน ๑๑ ในปีต่อๆไปนั้น ขอให้ชาวไทยทั้งหลายช่วยกันรวบรวมเก็บเอาดอกบัวหลวงไปไว้ ณ วัดหลวงพ่อโต (วัดบางพลีใหญ่ใน)*** พร้อมมอบให้กับพวกตน (ชาวรามัญ) เพื่อนำไปเป็นดอกไม้ สำหรับเป็นพุทธบูชาในวันออกพรรษาต่อไป ด้วยน้ำใจไมตรีของชาวไทยที่มีต่อชาวรามัญเสมอมา จึงมีความยินดีเป็นอย่างยิ่งที่จะกระทำตามที่ชาวรามัญได้ร้องขอไว้ หลังจากนั้นชาวรามัญจึงได้พากันกราบนมัสการหลวงพ่อโต อีกทั้งยังอัญเชิญน้ำมนต์ศักดิ์สิทธิ์ติดตัวไปด้วย เพื่อความเป็นสิริมงคล แล้วจึงได้ลากลับบ้านปากลัด เพื่อนำดอกบัวไปบูชาพระคาถาพันต่อไป ในปีต่อมาเมื่อครบกำหนดวันขึ้น ๑๔ ค่ำ เดือน ๑๑ อีกครั้ง ชาวไทยจึงได้ช่วยกันเก็บรวบรวมดอกบัวหลวงมาไว้ ณ วัดหลวงพ่อโต (วัดบางพลีใหญ่ใน) ตามสัญญาที่ได้ให้ไว้กับชาวรามัญ ซึ่งชาวรามัญได้เดินทางมารับดอกบัวหลวงเหล่านั้นในเวลา ๓.๐๐-๔.๐๐ นาฬิกาทุกครั้ง ด้วยการโดยสารเรือขนาดใหญ่จำนวนหลายสิบลำ ซึ่งแต่ละลำสามารถบรรจุคนได้ถึง ๕๐-๖๐ คน และทุกครั้งที่เดินทางมานั้น ชาวรามัญพร้อมใจกันส่งเสียงร้องรำทำเพลงล่องมาตามลำน้ำ เพิ่มความครื้นเครงสนุกสนานตลอดเส้นทางแสดงถึงไมตรีจิตและมิตรภาพที่มอบให้แก่กันเสมอมา ***พร้อมกันนี้ชาวไทยจึงได้จัดเตรียมสำรับคาวหวานนานาชนิดไว้รับรองอย่างเพียบพร้อมเมื่ออิ่มหนำสำราญกันครบถ้วนแล้วชาวรามัญจึงนำดอกบัวหลวงไปบูชาหลวงพ่อโตในวิหารของวัดและอัญเชิญน้ำมนต์ศักดิ์สิทธิ์กลับไปยังบ้านเรือนของตน เพื่อความเป็นสิริมงคล*** และนำดอกบัวหลวงอีกส่วนหนึ่งกลับไปบูชาพระคาถาพัน ณ วัดของพวกตนเองต่อไป และด้วยเหตุนี้ จึงเป็นประวัติความเป็นมาของ ***"ประเพณีรับบัว"*** ประเพณีอันดีงาม ที่สืบทอดต่อเนื่องกันมาอย่างช้านาน

